

عنوان مقاله:

شناسایی نواحی بهینه آب وهوایی برای احیای جنگل های بلوط (مطالعه‌ی موردی: استان کرمانشاه)

محل انتشار:

جغرافیا و پایداری محیط، دوره 3، شماره 1 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

محمد باعقیده

علیرضا انتظاری

یزدان بابایی

محسن عباس نیا

خلاصه مقاله:

آب وهوا یکی از مهم ترین عوامل موثر بر محیط زیست انسانی است. به طوری که بشر امروز برای توسعه مراکز شهری و صنعتی، نگهداری و افزایش منابع جنگلی، نیازمند افزایش اطلاعات خود در زمینه پهنه های متفاوت اقلیمی و شناخت مهم ترین عوامل و عناصر تاثیرگذار بر هر ناحیه است. استان کرمانشاه برخلاف تاثیرپذیری یکسان از سیستم های جوی بزرگ مقیاس اقلیم های محلی متفاوتی را نیز تجربه می کند. به گونه ای که این تفاوت ها، سبب حضور یا عدم حضور پوشش گیاهی در مناطق مختلف استان شده است. برای شناسایی نواحی اقلیمی استان و تطبیق هر ناحیه با پوشش گیاهی موجود در آن از روش های آماری تحلیل عاملی و خوشه بندی استفاده شد و تعداد ۳۴ متغیر اقلیمی از شانزده ایستگاه هواشناسی استان انتخاب شد. سپس با استفاده از روش میانبایی (IDW)، متغیرها در کل پهنه استان میانبایی شدند که ماتریس پهنه ای داده هابه ابعاد 62×34 به دست آمد. نتایج پهنه بندی اقلیم با روش تحلیل عاملی و دوران مهرپاش (وریتمکس) روی ماتریس پهنه ای نشان داد، هفت عامل اقلیمی بیشترین واریانس داده هارادراقلیم استان توجیه می کنند. این عوامل به ترتیب اهمیت عبارتند از: دما، جهت باد- بارش، رطوبت، طوفان، ساعات آفتابی، باد- غبار و بارش رگباری- ابر. سپس اجرای تحلیل خوشه‌ای رروی ماتریس نمرات عاملی، وجود هفت ناحیه اقلیمی رادراستان تفکیک کرد. همچنین یافته ها حاکی از آن است که بیشترین تطبیق رویشگاه های بلوط در نواحی کوهپایه ای نسبتا مرطوب باحاکمیت ضعیف عامل دمایی و غالب بودن عامل جهت باد- بارش در محدوده ایستگاه های نوسود، روانسر، جوانرود، پاوه و کرد غرب مشاهده می شود.

کلمات کلیدی:

ناحیه بندی اقلیمی، پوشش جنگلی، تحلیل عاملی، تحلیل خوشه ای، استان کرمانشاه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1410576>

